

برنامه ریزی خطی

مهدی تقوی

در برنامه ریزی خطی برای حل مسائل مربوط به حداقل یا حداکثر ساختن یک تابع هدف با توجه به یک سری محدودیت ها استفاده می شود. مسائلی که به شکلی قابل حل بوسیله برنامه ریزی خطی درمی آیند را مسائل برنامه ریزی ریاضی می خوانیم.

شکل عمومی مسائل برنامه ریزی خطی - یک مسئله اقتصادی قابل - حل بوسیله برنامه ریزی خطی غالباً شامل یک تابع هدف که ترکیبی خطی اومتغیرهاست و یک سری محدودیت که آنها هم توابع خطی بوده و بشکل نابرابری ارائه می شوند، می باشد. یک مثال که در آن تنها دو متغیر X_1 و X_2 وجود دارد می تواند مثال زیر باشد:

تابع $Z = 10 X_1 + 3 X_2$ را با توجه به محدودیت های:

$$X_1 \leq 50$$

$$9X_1 + 4X_2 \leq 250$$

$$X_1 \geq 0, X_2 \geq 0$$

حداکثر کنید. یا:

$$W = 2U_1 + 3U_2 + 11U_3 \quad \text{تابع:}$$

رابطه با توجه به محدودیت های:

$$5 U_1 + \frac{1}{4} U_2 + U_3 \geq 86$$

$$U_1 \geq U_2 \geq U_3 \geq 0$$

حداقل کنید.

مثالهای ازمسائلی که می توانند درچارچوب برنامه ریزی خطی حل شوند می توانند عبارت باشند از:

تعیین ترکیب تولیدات یک کارخانه که چندکالای مختلف را تولید میکند. تعیین مسیر حرکت کامیون ها برای حداقل ساختن هزینه حمل و نقل. ترکیب مواد بعنوان کود شیمیائی یا ترکیب دانه ها برای تغذیه مرغ یادم برای حداقل ساختن هزینه با توجه به مقدار مورد نیاز مواد غذایی. هر کدام ازمسائل فوق رامی توان به سرعت با برنامه ریزی خطی حل کرد. در فرموله کردن مسائل برنامه ریزی خطی چهار فرض اساسی در نظر گرفته می شود:

۱- خطی بودن - تمام متغیرهایی که انتخاب می شوند باید در تابع هدف و محدودیت ها خطی باشند.

۲- پیوستگی - تمام متغیرهای انتخاب شده باید قادر به قبول تمام ارزش های عددی باشند.

۳- قابلیت جمع و استقلال - مقدار هر یک از متغیرها رامی توان بطور اختیاری، بدون توجه به مقدار سایر متغیرها انتخاب کرد. کل مقدار منابع مورد استفاده (یا محصول تولید شده) رامی توان با جمع کردن مقدار منابع (محصول تولید شده) مورد استفاده در هر فعالیت بدست آورد.

۴- نسبت - مقدار عوامل تولید مورد استفاده برای هر واحد محصول یا برای تمامی سطوح تولید ثابت باشد. برای مثال اگر برای تولید

يك گلدان دو ساعت وقت صرف شود، برای تولید ۱۰ گلدان
نیاز به ۲۰ ساعت کار هست.

حل مسائل برنامه ریزی خطی:

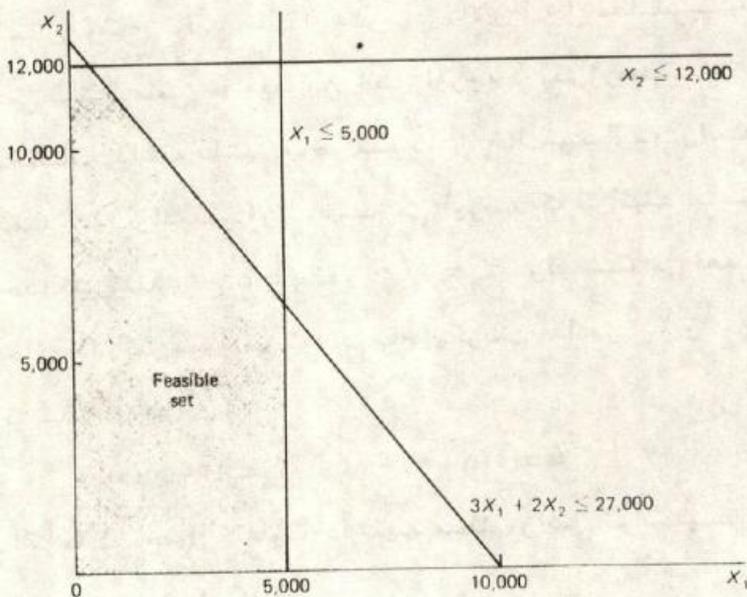
حال يك مثال عملی برای شناسائی مسائلی که با استفاده از روش -
برنامه ریزی خطی حل می شوند و وراه حل این مسائل ارائه می کنیم:
مثال ۱- مسئله ترکیب محصولات نفتی - فرض کنید که يك پالایشگاه
دو محصول بنزین و نفت سفید را تولید می کند و می خواهد
پرسودترین ترکیب تولید این دو را با توجه به محدودیت های
ظرفیت پالایشگاه و ظرفیت انبار بدست آورد. فرض کنید
 X_1 مقدار بنزین و X_2 مقدار نفت سفید را مشخص می کنند.
فرض کنید که سودخالص حاصل از تولید بنزین ۱۶ ریال برای
هر بشکه و سودخالص حاصل از تولید نفت سفید ۸ ریال برای
هر بشکه می باشد. ما برای حداکثر کردن تابع سود که عبارت
از $8X_2 + 16X_1$ ریال است، کوشش می کنیم.
دو سری محدودیت داریم. ظرفیت انبار ما به ۵۰۰۰ گالن
بنزین و ۱۲۰۰۰ گالن نفت سفید محدود می گردد. کل ظرفیت
پالایشگاه نیز ۲۷۰۰۰ واحد است. هر گالن بنزین نیاز به
۲ واحد و هر گالن نفت سفید نیاز به ۲ واحد از ظرفیت
تولیدی دارند. حال مسئله را می توانیم بشکل زیر در آوریم:
تابع: $Z = 16X_1 + 8X_2$ را با توجه به محدودیت های:

$$\begin{aligned} X_1 &\leq 5000 & X_2 &\leq 12000 \\ 2X_1 + 2X_2 &\leq 27000 \end{aligned}$$

$$x_1 \geq 0 \quad x_2 \geq 0$$

حداکثر کنید.

ساده ترین راه برای حل این مسئله این است که کار را با رسم معادلات محدودیت آغاز کنیم، تا بدیلهائی را که میتوانیم انتخاب کنیم، مشخص نمائیم. در نمودار ۱، محدودیتی که مشخص می کند تولید بنزین باید برابر یا کمتر از ۵۰۰۰ گالن باشد، خط عمود بر محور افقی در سطح تولید ۵۰۰۰ است. محدودیت تولید ۱۲۰۰۰ گالن نیز خط موازی محور افقی در سطح تولید ۱۲۰۰۰ گالن نفت سفید می باشد. محدودیت فنی نیز بوسیله خط $3x_1 + 2x_2 = 27,000$ نشان داده میشود.

نقاطی که این نابرابری را برآورده می سازند روی این خط یاد در قسمت تحتانی آن قرار دارند. محورهای مختصات نیز محدودیت غیرمنفی بودن x_1 و x_2 را برآورده می سازند. ناحیه ای که تولید ممکن را مشخص می کند، شامل ناحیه ای

است که در آن تمامی نقاطی که بطور همزمان هر یک از محدودیت ها را برآورده می کنند را در بر می گیرد. تمام نقاطی که در سطح ها شورده قرار دارند، از جمله مبدا مختصات معرف ترکیبات مختلف از تولید بنزین و نفت - سفید هستند که جوابهای ممکن مسئله حداکثر ساختن سود می باشند.

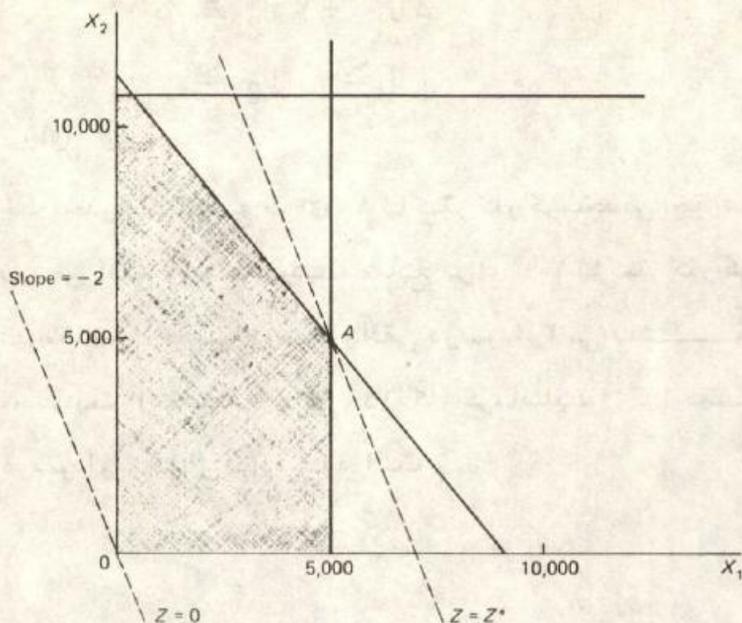
حال ما می خواهیم راه حلی که سود را حداکثر می کند را بدست آوریم. تابع سود $Z = 16X_1 + 8X_2$ را می توانیم بشکل $X_2 = \frac{Z}{8} + (-\frac{16}{8})X_1$ بنویسیم. هنگامی که $Z = 0$ است، این خط از مبدا مختصات گذشته و دارای شیب ۲ -

است. بوضوح تولید صفر واحد از هر دو کالا راه حل مطلوب نمی باشد. ما می خواهیم این خط را هر چه دورتر از مبدا - مختصات داشته باشیم. با حرکت دادن خط سود بطرف راست نقطه A را در نمودار بدست می آوریم، که ترکیب سود حداکثر کننده $X_2^* = 5000$ و $X_1^* = 6000$ را بدست می دهد. حال حداکثر سود را می توانیم با جایگزینی مقادیر X_1^* و X_2^* بدست آوریم:

$$Z^* = 16(5000) + 8(6000) = 128000$$

اگر ما ۵ محصول متفاوت داشتیم، مسئله را نمی توانستیم از طریق نمودار حل کنیم.

مثال ۲- انتخاب روش تولید برای حداقل کردن هزینه تولید - فرض کنید که دو نوع کارگر متخصص U_1 و غیرمتخصص U_2 را داریم. مزد کارگر متخصص ۴۰۰۰ ریال و کارگر غیرمتخصص ۲۴۰۰ ریال در روز است. ما می خواهیم تابع $W = 4000U_1 + 2400U_2$

را حداقل کنیم. اما محدودیت‌هایی نیز وجود دارد. اولین محدودیت این است که باید ۵۰۰ واحد کالای تولید کنیم که هر واحد آن نیاز به $\frac{1}{5}$ واحد کارگر متخصص یا $\frac{1}{4}$ واحد کارگر غیرمتخصص دارد. این محدودیت را می‌توانیم با تابع تولید $5U_1 + 2U_2 \geq 500$ نشان دهیم. علاوه بر این تنها ۸۰ کارگر متخصص و ۲۰۰ کارگر غیرمتخصص می‌توانیم در اختیار داشته باشیم. علاوه بر این شرکت باید ۱۵۰ واحد کارگر با نسبت کارگر متخصص به غیرمتخصص ۲ به ۱ استخدام کند. این محدودیت را می‌توان بوسیله نامعادله $U_1 + U_2 \geq 150$ نشان داد. حال مسئله را می‌توانیم بشکل زیر درآوریم:

تابع $W = 4000U_1 + 2400U_2$ را با توجه به محدودیت‌های:

$$U_1 \leq 80 \quad U_2 \leq 200$$

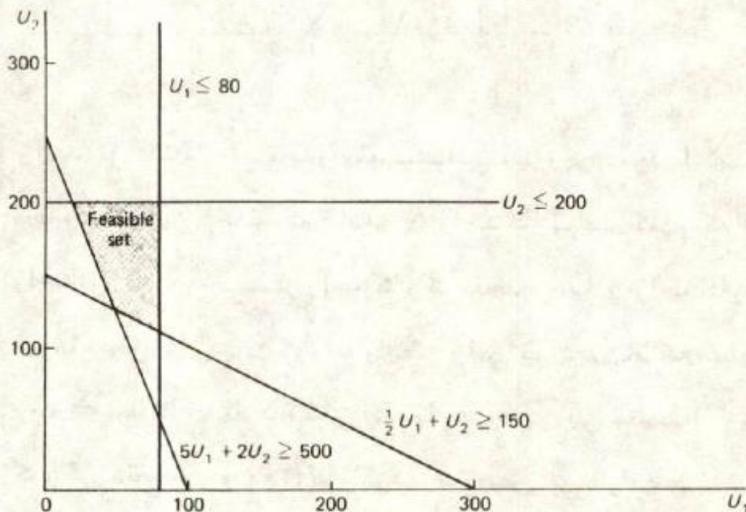
$$\frac{1}{4}U_1 + U_2 \geq 150$$

$$5U_1 + 2U_2 \geq 500$$

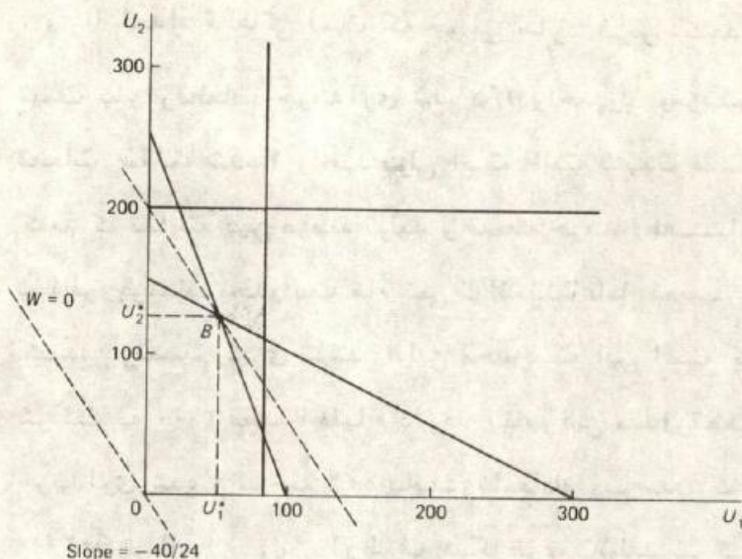
$$U_1 \geq 0 \quad U_2 \geq 0$$

حداقل کنید.

خط محدودیت منابع برای ۸۰ یا کمتر کارگر متخصص خط عمود بر محور افقی و خط محدودیت منابع برای ۲۰۰ یا کمتر کارگر غیرمتخصص خط موازی محور افقی در نمودار ۲ می باشد. محدودیت استخدام حداقل ۱۵۰ کارگر با نسبت ۲ - ۱ نیز در نمودار ۲ نشان داده شده است.

نقاطی که ناحیه تولید ممکن را برای شرکت نشان می دهند در قسمت تحتانی محدودیت های کارگر، اما در قسمت فوقانی محدودیت فنی و محدودیت استخدام حداقل ۱۵۰ کارگر قرار می گیرند که این ناحیه بوسیله هاشور مشخص شده است. مامی خواهیم راه حلی پیدا کنیم که هزینه تولید را حداقل می کند. ابتدا معادله هزینه را بشکل:

$W = 0$ درمی آوریم. برای $U_2 = \frac{W}{2400} - \left(\frac{4000}{2400}\right) U_1$
 خط هزینه از مبدا مختصات گذشته و دارای شیب $\left(-\frac{40}{24}\right)$
 است. برای پیدا کردن نقطه ای که باتوجه به محدودیتها
 هزینه را حداقل می کند، خط هزینه را بطرف بالا و راست
 حرکت می دهیم و نقطه B را بدست می آوریم. (نمودار ۴).
 راه حلی که هزینه را حداقل می کند $U_1^* = 50$ و $U_2^* = 125$
 بوده و حداقل هزینه عبارت می باشد از:

$$W^* = 4000 \cdot (50) + 24(125) = 500000$$

مثال ۳- تصمیم در مورد ساخت یا خرید - یک شرکت ممکنست گساه
 مجبوره تصمیم در مورد خرید یا ساخت قطعات بگیرد. شرکتهای
 تولیدکننده دوربین، اتومبیل و غیره غالباً با چنین مسائلی
 روبرو می شوند.

فرض کنید U_1 تعداد قطعاتی است که شرکت خریداری کرده و U_2 تعداد قطعاتی است که خودمی سازد. فرض کنید که قیمت بازار قطعات خریداری شده $1/5$ واحد پولی و هزینه قطعات ساخته شده ۱ واحد پولی است. البته باید توجه کنیم که تفاوت بین هزینه تولید و قیمت خرید قطعات، بخاطر وجود سایر محدودیت ها، نمی تواند تنها عامل تعیین کننده در تصمیم گیری باشد. اولین محدودیت این است که شرکت به ۲۰۰۰ قطعه احتیاج دارد. بنابراین مقدار قطعات خریداری شده و ساخته شده باید در نامعادله زیر صدق کند:

$$U_1 + U_2 \leq 2000$$

تنها ۱۲۵۰ قطعه و ظرفیت انبار آن ۱۵۰۰ قطعه می باشد. ما می توانیم مسئله فوق را بشکل زیر بنویسیم:

تابع $W = 1/5 U_1 + U_2$ را با توجه به محدودیت های:

$$U_1 \leq 1500 \quad U_2 \leq 1250$$

$$U_1 + U_2 \geq 2000$$

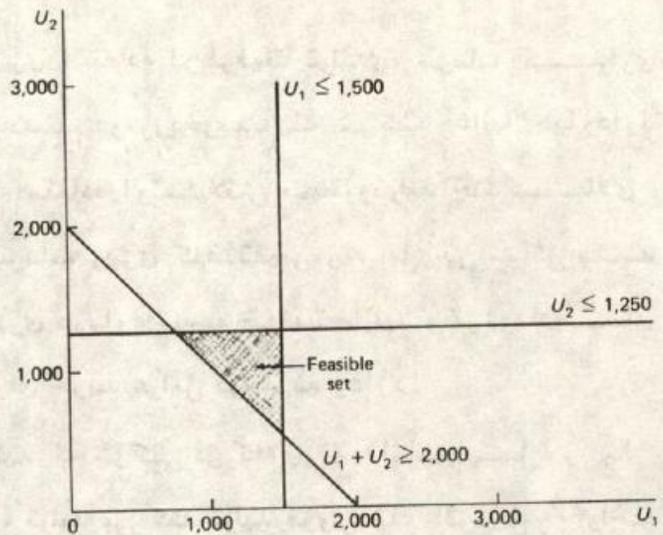
$$U_1 \geq 0 \quad U_2 \geq 0$$

حداقل کنید.

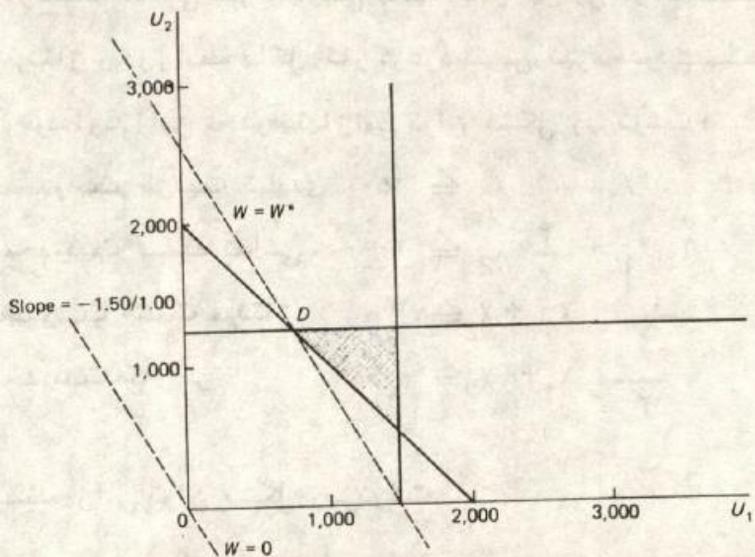
هریک از محدودیت ها در نمودار ۵ رسم شده اند. ناحیه ممکن و مطلوب منطقه هاشور زده می باشد. تابع هدف $W = 1/5 U_1 + U_2$ یک خط هزینه است که می تواند بشکل زیر بازنویسی شود:

$$U_2 = W - (1/5) U_1$$

رسم کنیم با شیب $1/5$. از نقطه مبدأ خواهد گذشت. برای تعیین بهترین ترکیب قطعات خریداری و ساخته شده، باید

خط هزینه را بطرف راست و بالا حرکت دهیم. با این کار
 نقطه D را بدست خواهیم آورد. راه حل مطلوب $U_1^* = 750$
 و $U_2^* = 1250$ می باشد. کل هزینه نیز عبارت خواهد بود از:

$$2375 = 1/5 (750) + 1 (1250)$$

مثال ۴- برنامه ریزی استفاده از ظرفیت تولیدی، سرمایه گذاری، کارگو، و تصمیم در مورد خرید- یک شرکت غالباً نیار دارد که برای استفاده از تسهیلاتش بمنظور تولید چند کالای مختلف برنامه ریزی کند. تعیین راه حل این مسائل به تصمیم گیری درباره توسعه ظرفیت تولید و قراردادهای جدید برای خرید عوامل تولید نیار دارد.

فرض کنید که شرکتی دو کالای X_1 (اتومیبیل) و X_2 (کامیون) تولید می کند تولید و فروش یک اتومیبیل ۴۰۰ واحد پولی و تولید و فروش کامیون ۴۵۰ واحد پولی سودخالص بوجود می آورد. شرکت می خواهد تابع سود خود را که عبارت از:

$$Z = 400 X_1 + 450 X_2$$

حداکثر کند. شرکت به محدودیتهای زیر روبروست:

ظرفیت تولیدی محدود است و تعداد ساعات کار در دسترس در قسمت نقاشی نیز محدود می باشد. علاوه بر این در قسمت مونتاژ و در رابطه با کل کارگرد دسترس نیز محدودیت وجود دارد. این محدودیتهای توان بشکل زیر نوشت:

$$\begin{aligned} X_1 + 2 X_2 &\leq 1500 && \text{محدودیت ظرفیت تولیدی} \\ 2 X_1 + \frac{4}{3} X_2 &\leq 2000 && \text{محدودیت قسمت نقاشی} \\ \frac{1}{5} X_1 + X_2 &\leq 600 && \text{محدودیت قسمت مونتاژ} \\ \frac{2}{3} X_1 + X_2 &\leq 1000 && \text{محدودیت کارگر} \end{aligned}$$

مسئله را می توان بشکل زیر نوشت:

تابع $Z = 400 X_1 + 450 X_2$ راباتوجه به محدودیت‌های:

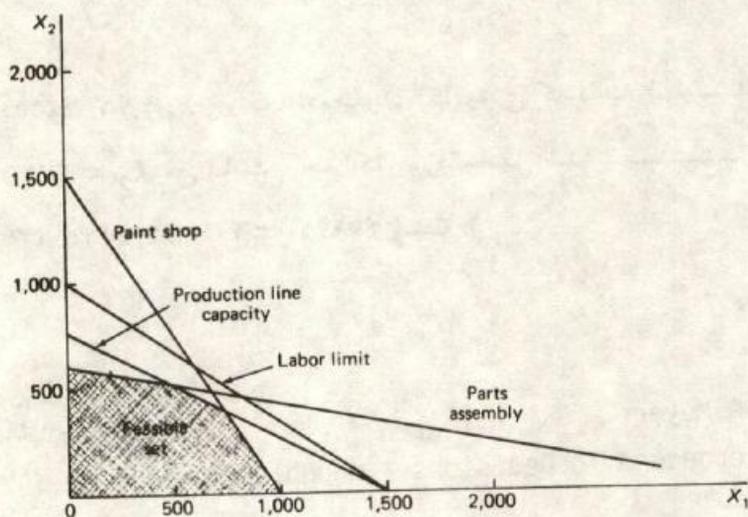
$$X_1 + 2X_2 \leq 1500$$

$$2X_1 + \frac{4}{3}X_2 \leq 2000$$

$$\frac{1}{5}X_1 + X_2 \leq 600$$

$$\frac{2}{3}X_1 + X_2 \leq 1000$$

$$X_1 \geq 0 \quad X_2 \geq 0$$

نمودار ۷ خطوط محدودیت رسم شده رانشان می دهد. ومنطقه

مطلوب بوسیله نقاط هاشورده نشان داده می شود. برای

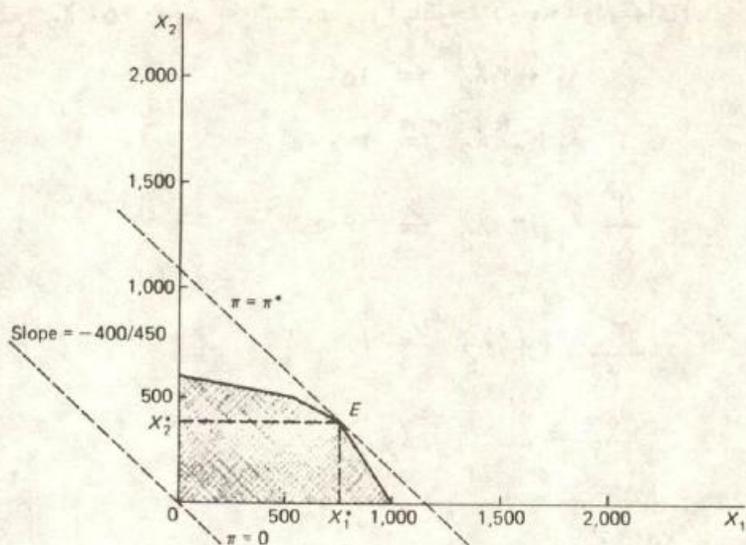
تعیین مطلوب ترین برنامه تولید، ابتداتابع سود رابشکل:

$$Z = 0 \text{ برای } X_2 = \frac{Z}{450} - \left(\frac{400}{450}\right) X_1$$

سود ازمبدا مختصات می گذرد و دارای شیب $-\frac{400}{450}$

می باشد. اگر خط سود را ازمبدا دورسازیم، نقطه E رادر

نمودار ۸ بدست می آوریم. تعدادمطلوب اتومیلی که باید

تولید شود $X_1^* = 750$ و تعداد مطلوب کامیونی که باید تولید شود $X_2^* = 275$ می باشد. حداکثر سود تحصیل شده نیز $468750 = 400 \cdot (750) + 450 \cdot (275)$ است.

R.A.Meyer

ماخذ:

Microeconomic Decisions - Houghton Mifflin Co. 1976.